

בשעת המכזריפ - כנס

תלמוד בבלי מסכת יומא דין לה עמוד ב

אמרו עלייו על הלל הזקן שככל يوم ויום היה עושה ומשתכר בטטרפעריך, חציו היה נתון לשומר בית המדרש, וחציו לפונסתו ולפרנסת אנשי ביתו. פעם אחת לא נמצא להשתרר, ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס. עלה ונתקלה וישב על פי ארובה כדי שיישמע דברי אלהים חיים מפי שמעיה ואבטלינו. אמרו: אותן הימים ערבות שבת היה, ותקופת טובות היה, וירץ עליו שלג מן השמים. בשעה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטלינו: אבטלינו אהין! בכל יום הבית מאיר, והיום אף, שמא יום המעוגן הוא? היציצו עיניהן וראו דמות אדם באрова,ulo וממצו עליו רום שלש אמות שלג. פרקו הורו, והרחיכו, וסיכמו, והושיבו אותו בוגדי המדרשה. אמרו: ראוי זה לחול עליו את השבת

תלמוד בבלי מסכת ברכות דין כה עמוד א

אותנו הימים סלקוהו לשומר הפתח וננתנה להם רשות לתלמידים ליכנס שהיה ר' ג' מבריז ואומר כל תלמיד שאין תוכו כברו לא יכנס לבית המדרש ההוא יומא אטוספו ומה ספרשי א"ר יוחנן פלייגי בה אבא יוסף בן דוסטהי ורבנן חד אמר אטוספו ארבע מאות ספרשי וזה אמר שבע מאות ספרשי

תלמוד בבלי מסכת גיטין דין גז עמוד ב

מבני בניו של טנחריב למדנו תורה ברבים מאן איון שמעיה ואבטלינו

תלמוד בבלי מסכת כתובות דין זט עמוד א

גנו רבנן הלכה זו נתעלמה מבני בתיירא פעמי אחת חל ארבעה עשר להיות שבת שבחו ולא ידעו אם פשת דוחה את השבת אם לאו אמרו כלות יש אדם שיודיע אם פשת דוחה את השבת אם לאו אמרו להם אדם אחד יש שעלה מbabel והל הבבלי שלו ששימש שני גдолים הדור שמעיה ואבטלינו ויודיע אם פשת דוחה את השבת אם לאו שלחו וקרו לו אמרו לו כלות אתה יודע אם הפסת דוחה את השבת אם לאו אמר להם וכי פשת אחד יש לנו בשגה שדוחה את השבת ולהלא הרבה יותר ממאותים פשחים יש לנו בשגה שדוחץ את השבת אמרו לו מניין לך אמר להם נאמר מועדו בפסח ונאמר מועדו בתמיד מה מועדו האמור בתמיד דוחה את השבת אף מועדו האמור בפסח דוחה את השבת ועוד קל וחומר הוא ומה תמיד שאין ענוש ברות דוחה את השבת בפסח שענוש ברות איינו דין שדוחה את השבת מיד הושיבו בראש ומיניהם נשיא עליהם והוא דרש כל היום כלו בהלכות הפסח התריל מקנתרין בדברים אמר להן מי גרם לנכט שאعلا מbabel ואהיה נשיא עליהם עצלות שהיא בהם בכמם שלא שמשתם שני גдолים הדור שמעיה ואבטלינו.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף ע' עמוד ב'

מעשה בכחן גדול אחד שיצא מבית המקדש והוא אżלי כולי עלמא בתရיה כיון דחוינונו לשמעיה
ואבלין שבקומו לדידיה ואזלי בגין שמיעיה ואבלין לסת' אותו שמיעיה ואבלין לאיפורי
מגינה דכחן גדול אמר להן ייתון בני עממין לשלם אמרו ליה ייתון בני עממין לשפט דעתין
עובדא דאהרן ולא ייתי בר אהרן לשפט אלא עבד עבדא דאהרן:

יתון בני עממין לשפט – לשון גנאי הוא לפי שבאו מבני בניו של סנחריב

עובד עבדא דאהרן – רודפי שלום

לא עבד עבדא דאהרן – שהוניגנו אונאות דברים ואמר מר (ב' מ' נח): לא תונו איש את עמיתו
(ויקרא כה) באונאות דברים הכתוב מדבר אם היה בן גרים לא יאמיר לו זכור מעשה אבותיך:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף סג עמוד א'

הלו' הוזן אומר בשעת המכניין פזר בשעת המפוזרים כנס ואם ראיית דור שהתורה חביבה עליו
פזר שנאמר יש מפיזר ונוסף עוד ואם ראיית דור שאין התורה חביבה עליו כנס שנאמר עת לעשות
לה' הפרו תורהך

אותה התורה פרק ב' סוף

בשלומדים תורה לשפה עוזים חד עם פגש ת' ישראל. ה' פיצד, רום מאמה מתקזק על ידי מה
שבני מתרנניסיט בפרצטם מרווחת מפרי רוחה, ומתורה כליה היא מלאה רום ישראל, וכל
יחיד העוסק בתורה הוא מגלה בון חיים תך' בנשחת ישראלי על ידי המזון הנשחתני שהוא מבעל
מהתורה. וכל מה שתתלמוד יותר מואר ומקתר יותר בדעת רחבה ובshall טוב, וכל מה שמתווסף
בו יותר נדיבות לבב וטהרת נפש, בו אף พฤษภาคม לישראלים הולך ומתרגלת על ידו ונוטן להאהמה
בוח' ושמחת חייהם להתעווץ ולקיים. וכל הרפיוונות שבאים לעולם ברית ישראל, מקודם הוא שכתות
התורה ורפיון ידים מן הטענה.

תrolley קיט

צבי לוי וטורף, שעשען – איז אבדתי בעניין?